

„Bądź profetycznym świadkiem dla świata **potrzebującego uzdrowienia**”

W dniach 6–9 września 2007 roku, siostry z czterech kontynentów, na których posługujemy zgromadziły się w Domu Prowincjalnym Matki Bożej Dobrej Rady w Chicago, aby omówić założenie i strukturę Centralnego Biura Sprawiedliwości i Pokoju Zgromadzenia Sióstr Felicjanek. Matka M. Barbara Ann Bosch, Przełożona Generalna w swojej przemowie na rozpoczęcie podziękowała siostrą za odpowiedź na zarządzenie 22. Kapituły Generalnej, która jednogłośnie zatwierdziła założenie Centralnego Biura Sprawiedliwości i Pokoju w naszym Zgromadzeniu. Matka wyraziła nadzieję, że „to Biuro stanie się fundamentem zasadniczego elementu naszej Wizji, który brzmi: Bądź profetycznym świadkiem dla świata potrzebującego uzdrowienia”. Matka sprecyzowała również dla kogo zostaje założone to Biuro: najpierw dla „tych, którym wyrządzono krzywdę w życiu przez to, że w naszym świecie panuje brak sprawiedliwości i pokoju”, a następnie dla „Waszych sióstr, które są wezwane z racji swojego zobowiązania, do wcielania w życie w sposób aktywny wartości ewangelicznych, które zmieniają nasz świat”.

Z przodu: Sister Mary Jeanine Heath (CH); Siostra Maria Inga Borko, radna generalna (RO); Sister Mary Sophia Gaconi Muturi (KE); Siostra Maria Izajaszka Rojek (PR). Z tyłu: Sister Maryann Agnes Mueller (LO); Sister MaryAnne Olekszyk (CA); Sister Mary Jacqueline Keefe (CA); Sister Kathryn Marie Augustyniak (BU); Sister Nancy Marie Jamroz (LI); Siostra Maria Wiktima Hebda (KR); Siostra Maria Agnieszka Mruga (RO), tłumaczka.

Siostry opracowały Plan Działania skoncentrowany wokół trzech głównych dziedzin: kobiet i dzieci, godności ludzkiej oraz troski o środowisko naturalne. Wyznaczono zadania do wykonania na trzy poziomy: Biuro Sprawiedliwości i Pokoju, Zarząd Generalny oraz poziom prowincjalny, gdzie każda prowincja organizuje lub re-organizuje Prowincjalną Komisję Sprawiedliwości i Pokoju.

Cztery siostry reprezentujące każdy kontynent, na którym posługują Siostry Felicjanki, będą podejmować problemy globalne sprawiedliwości i pokoju: Siostra Maria Wiktima Hebda (KR) będzie reprezentować Europę, Irma Maria Leona Kutsko (BR) – Amerykę Południową i Siostra Maria Sophia Gaconi Muturi (KE) – Afrykę. Siostra Maria Jeanine Heath (CH), reprezentantka Ameryki Północnej, podejmie odpowiedzialność koordynatorki Centralnego Biura Sprawiedliwości i Pokoju Zgromadzenia Sióstr Felicjanek w pierwszym roku. W skład pozostałych członkiń Biura wchodzi: Siostra Kathryn Marie Augustyniak (BU), która przy współpracy z Siostrą Marią Jeanine Heath przejmie odpowiedzialność za zagadnienie kobiet i dzieci, Siostra Nancy Marie Jamroz (LI) i Siostra Maryann Agnes Mueller (LO), które zajmą się problemem godności ludzkiej oraz Siostra Maria Jacqueline Keefe (CA) i Siostra MaryAnne Olekszyk (CA), które podejmą zagadnienia w obrębie środowiska naturalnego.

Siostry podkreśliły wagę współpracy z pozostałymi organizacjami franciszkańskimi, np. Franciscans International, które podejmują zagadnienia na poziomie globalnym. Poza tym, wśród Sióstr Felicjanek ze Stanów Zjednoczonych dużym zainteresowaniem cieszy się niedawno powstała organizacja Franciscan Action Network.

Siostry uznały, iż ważne jest natychmiastowe ustosunkowanie się do problemu wojny w Iraku oraz handlu ludźmi. W listopadzie 2007 bieżącego roku wystosowano w imieniu Zgromadzenia list do prezydenta Stanów Zjednoczonych George'a Bush'a żądając natychmiastowego wycofania oddziałów wojskowych oraz miłosiernej pomocy uchodźcom irackim. Wysłano również list do reprezentantów Organizacji Narodów Zjednoczonych w Polsce, Kanadzie, Brazylii oraz Stanach Zjednoczonych wyrażając z troską Zgromadzenia dotyczące sprawy handlu „żywym towarem”.

W dniach 17-20 stycznia 2008 roku w Łodzi odbędzie się spotkanie Centralnego Biura Sprawiedliwości i Pokoju Zgromadzenia Sióstr Felicjanek oraz koordynatorek prowincjalnych Sprawiedliwości i Pokoju. Nadzieją naszego Centralnego Biura Sprawiedliwości i Pokoju Zgromadzenia Sióstr Felicjanek jest to, że będziemy kontynuować dziedzictwo św. Franciszka i bł. Marii Angeli przyczyniając się do obudzenia dzisiejszego świata na ciężką sytuację ludzi sponiewieranych oraz żyjących na marginesie społeczeństwa.

CNBB – Krajowa konferencja Biskupów Brazylii Brazylijska Komisja Pokoju i Sprawiedliwości

Kościół katolicki w Brazylii znany jest z tego, że zajmuje mocne stanowisko w obronie praw człowieka oraz podejmuje walkę w imię etyki i sprawiedliwości w społeczeństwie, co stanowi odpowiedź na zaproszenie do konkretnego działania, które zawarte zostało w Konstytucji pastoralnej *Gaudium et Spes*. Komisja działań podejmowanych na rzecz miłości, sprawiedliwości i pokoju przesycana jest duchem tego dokumentu Soboru Watykańskiego II.

Brazylijska Komisja Sprawiedliwości i Pokoju jest jedną z wielu komisji (na terenie diecezji istnieje 45 takich Komisji) oddanych działaniu na rzecz miłości, sprawiedliwości i pokoju. Komisja ta rozpoczęła swoje istnienie w Brazylii i była przedłużeniem Komisji powstałej w Rzymie po Soborze Watykańskim II, który to w styczniu 1967 roku powołał Pontyfikalną Radę ds. Sprawiedliwości i Pokoju zajmującą się badaniem problemów sprawiedliwości społecznej w krajach rozwijających się, a szczególnie zagadnieniem głodu i pokoju na świecie.

W 1971 roku członkowie Komisji stanęli w obronie tych, którzy cierpią z powodu prześladowań politycznych. Wszystkim znane są bardzo dobrze odważne wystąpienia członków regionalnej Komisji w São Paulo, a zwłaszcza arcybiskupa tego miasta – Dom Paulo Evaristo Arns, który mocno przeciwstawiał się torturom i zabijaniu więźniów politycznych. Takie

postawy przyczyniły się do utworzenia ponad 250 Centrów Obrony Praw Ludzkich na terenie całej Brazylii – w diecezjach i innych ośrodkach religijnych w społeczeństwie.

Jednym z zadań komisji jest „Kampania Braterstwa”, która podejmuje działania dotyczące wybranego tematu roku, w oparciu o główny problem występujący w danym czasie, jak np. głód, korupcja polityczna, przemoc, bezrobocie itp. Kampania odbywa się co roku i trwa przez cały Wielki Post. „Wydawane wówczas broszury z informacjami na temat aktualnej sytuacji panującej w Brazylii przekazuje się do parafii.” Komisja zachęca wszystkich do współpracy w przygotowaniu Kampanii, wzywa muzyków do komponowania pieśni związanych z tematem, które śpiewane są podczas celebracji eucharystycznych. „Artyści są również proszeni o wykonanie plakatów, które wykorzystuje się w parafiach.” Spośród napływających propozycji wybierana jest najlepsza, którą później przyjmuje się do użytku. W ten sposób wszyscy ludzie Kościoła w Brazylii zapoznają się z sytuacją i przeżywają Wielki Post w atmosferze zaproponowanej przez Komisję. Temat ten rozważany jest podczas Grup Biblijnych, a po refleksji nad nim, członkowie grupy proszeni są o podjęcie w tygodniu jakiegoś działania związanego z tym tematem. Temat ten znajduje również odzwierciedlenie podczas odprawiania Drogi Krzyżowej.

(Źródło: Dokument II, Historia i działanie brazylijskiej Komisji Pokoju i Sprawiedliwości)

– IM Leona Kutsko (BR)

Patrzeć na świat oczami ubogich

Wrażliwość życia zakonnego na problemy ubóstwa czy ludzi bezdomnych nie jest nowością we współczesnym świecie. Ubóstwo w swych najrozmaitszych przejawach: czy to materialne, czy duchowe, niedostatek, bezdomność, odrzucenie, samotność czy dyskryminacja, często na przestrzeni wieków było terenem działalności zakonów i zgromadzeń zakonnych. Podażanie za Chrystusem ubogim objawiało się w życiu osób konsekrowanych jako radykalna konsekwencja ewangeliczna. Osoby zakonne nie odstąpiły od pierwotnego ideału: by być ubogim na wzór Chrystusa ubogiego i iść do tych, których Bóg – Człowiek szczególnie umiłował, sam stając się ubogim.

Świat jest pełen paradoksów, gdzie z jednej strony człowiek osiąga niezwykle sukcesy w dziedzinie informatyki, produkcji, organizacji czy techniki i we wszystkich innych dziedzinach. Dzisiaj głosi się hasła o niezaprzeczalnych wartościach humanistycznych, takich jak równość rozumiana jako braterstwo wszystkich ludzi wolność zarówno na poziomie indywidualnym jak i społecznym. W chwili obecnej ludzie mogą ogarnąć cały świat i oddziaływać na całą rzeczywistość w sposób solidarny, będący dowodem autentycznej miłości, która zbliża i jednoczy wszystkich ludzi.

Z drugiej strony, mimo tych wspaniałych możliwości, w świecie, w którym żyjemy, prawie dwie trzecie ludzkości cierpi głód lub niedożywienie, szerzy się analfabetyzm, bezrobocie, ludzie nie mają gdzie mieszkać. Tłumi się wolność wielu milionów, istnieją systemy dominacji, które narzucają

rozległym obszarom zależność gospodarczą i polityczną.

Każda z nas może przyczynić się do tego, by świat był bardziej sprawiedliwy, ale nie zawsze tego chce. Jako osoby konsekrowane w takiej mierze, w jakiej przez zaniedbanie lub obojętność, oraz wygodnictwo czy brak odwagi poddajemy się sytuacji niesprawiedliwości bądź ją milcząco aprobujemy, bierzemy za nią odpowiedzialność. Taka postawa jest sprzeczna z wyznawaną przez nas wiarą w Boga, który jest Ojcem wszystkich i pragnie dobra wszystkim ludzi, a przez Chrystusa pragnie dać wszystkim pewność, że są Jego dziećmi, a dla siebie nawzajem siostrami i braćmi.

Bezdomność i bieda jest dzisiaj zjawiskiem społecznym na skalę ogólnoswiatową. Stanowi przedmiot zainteresowań wielu dyscyplin naukowych, w tym: ekonomii, filozofii, psychologii, socjologii, polityki społecznej, a także

pedagogiki. Problem bezdomności i ubóstwa wymaga wielu rozwiązań systemowych. Jedynie takie podejście daje szansę na jego rozwiązanie, a osobom bezdomnym może pomóc w odnalezieniu stałego dachu nad głową.

Polska nie ma gotowych rozwiązań problemu bezdomności, nie mają ich zarówno kraje bogate, jak i biedne. Bezdomnym pomaga w Polsce około stu organizacji. Są wśród nich takie jak Monar, Towarzystwo Pomocy im. św. Brata Alberta, Caritas Polska, Polski Czerwony Krzyż, Polski Komitet Pomocy Społecznej, ale i wiele mniejszych, jak Pomocna Dłoń czy Ludzie Ludziom a także Zakony.

Są różni bezdomni i jest wiele dróg prowadzących do znalezienia się w takiej sytuacji. Najczęściej wymienia się: rozpad rodziny, eksmisję, wyjście z zakładu karnego bez możliwości zamieszkania, przemoc w rodzinie, likwidacja hoteli pracowniczych, opuszczenie domu dziecka, szpitala psychiatrycznego bez określonego miejsca powrotu, jak również brak tolerancji społecznej dla osób uzależnionych i nosicieli wirusa HIV. Osobną grupę stanowią obcokrajowcy: uchodźcy i osoby przebywające czasowo w innym kraju.

Zjawisko bezdomności jest i będzie elementem życia społecznego. Fakt ten uwzględniany jest w założeniach polityki społecznej kraju. Przede wszystkim zaś polityki społecznej prowadzonej przez gminy, które są podstawowym podmiotem świadczącym pomoc w sytuacji ubóstwa i bezdomności. Jest to pomoc zorganizowana i kompetentna. Powołane zostały do tego celu specjalne placówki, które świadczą pomoc, opiekę

i jednocześnie stwarzają szansę na zmianę sytuacji życiowej osób bezdomnych, a w efekcie ich powrót do życia społecznego. Wobec zróżnicowania środowiska bezdomnych pod względem wykształcenia, przyczyny zaistnienia zjawiska i samego podejścia bezdomnych do ich własnej sytuacji konieczna jest działalność, która nie będzie ujednolicona. Problem bezdomności nie może być traktowany jako jednorodny. Potrzebne jest tu działanie elastyczne, oparte na umiejętnym przewidywaniu i ocenianiu sytuacji. Wobec powyższych przesłanek istotną funkcję pełni tutaj powołanie do życia sieci placówek pomocy społecznej, których celem jest świadczenie pomocy doraźnej.

Do grupy placówek świadczących pomoc doraźną zalicza się: noclegownie, jadłodajnie, punkty pomocy sanitarnej i medycznej, schroniska czasowego lub stałego pobytu.

Wszyscy bezdomni bez względu na kategorię swojej bezdomności mogą w punktach tych zaspokoić swoje podstawowe potrzeby życiowe. Wspomniane placówki udzielają pomocy w formie wydawania posiłków (np. kuchnie dla ubogich prowadzone przez SS. Felicjanki) odzieży, środków higieny osobistej oraz leków. Zadaniem wyżej wymienionych ośrodków jest także prowadzenie działalności doradczej. Bezdomny powinien mieć bowiem szansę podjęcia kroków zmierzających do zmiany jego sytuacji życiowej.

Reasumując chciałabym raz jeszcze podkreślić, że zjawisko bezdomności w Polsce, a szczególnie na świecie przybrało formę masową. Zapobieganie jego skutkom jest obowiązkiem nie tylko wyspecjalizowanych instytucji, ale wszystkich ludzi dobrej woli. Chodzi o przyjęcie nowej perspektywy czy nowego punktu widzenia w odczytywaniu i interpretowaniu rzeczywistości. Ta zmiana oznacza dla osób konsekrowanych podjęcie autentycznego wysiłku w spojrzeniu na społeczeństwo i całą ludzkość pod kątem ubogich i bezdomnych, oraz ich potrzeb i problemów, czyli patrzenia na świat oczami ubogich.

– SM Wiktima Hebda (KR)

Czym jest Deklaracja Praw Człowieka?

Zaraz po zakończeniu II Wojny Światowej, kiedy wyszły na jaw zbrodnie popełnione w czasie wojny, przedstawiciele Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych zgodnie stwierdzili, że należy opracować dokument określający prawa człowieka. W tamtym czasie (1948 rok), Zgromadzenie Ogólne, w skład którego wchodziło 58 państw członkowskich, reprezentowało różnorodne ideologie, systemy polityczne, środowiska religijne i kulturowe oraz wielkie zróżnicowanie pod względem rozwoju ekonomicznego. Zadaniem Komisji złożonej z osób pochodzących z różnych regionów świata, pod kierownictwem Pani Eleanor Roosevelt, wdowie po byłym prezydencie Stanów Zjednoczonych, było zagwarantowanie, by dokument odzwierciedlał różne tradycje kulturowe i uwzględniał powszechne wartości właściwe dla systemów prawnych występujących na świecie oraz różne tradycje religijne. Komisja uznała, że zadaniem pierwszorzędnej wagi jest zapewnienie szacunku dla praw i podstawowych wolności człowieka, włączając w to zasady niestosowania dyskryminacji, prawa cywilne i polityczne, a także prawa społeczne, kulturalne i ekonomiczne.

Powszechną Deklarację Praw Człowieka, zawierającą 30 artykułów, przedstawiono po raz pierwszy zgromadzeniu ogólnemu w styczniu 1947 roku, lecz dokument nie od razu został przyjęty. Kilka krajów islamskich zakwestionowało artykuły dotyczące równych praw w odniesieniu do małżeństwa oraz prawa do zmiany wyznawanej religii, a niektóre państwa zachodnie zaprotestowały przeciwko włączeniu określeń gwarantujących wszystkim ludziom prawa ekonomiczne, społeczne i kulturowe. Zgromadzenie omówiło powyższe zagadnienia i głosowało praktycznie nad każdym słowem i klauzulą dokumentu, łącznie tysiąc czterysta razy!!! W końcu, dnia 10 grudnia 1948 roku Powszechna Deklaracja Praw Człowieka została jednogłośnie przyjęta,

*... wszyscy ludzie są równi pod względem swej godności i praw
– prawa człowieka są powszechne, nie ze względu na jakiekolwiek państwo czy organizację
międzynarodową lecz ponieważ należą do całej ludzkości.*

– Powszechna Deklaracja Praw Człowieka

przy ośmiu głosach wstrzymujących się. Od tej chwili, dzień 10 grudnia świętowany jest każdego roku jako Dzień Praw Człowieka. Przypadająca w tym roku 60-ta rocznica Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka będzie obchodzona 8 grudnia.

Powszechna Deklaracja Praw Człowieka określa zakres praw człowieka w 30 artykułach. Pierwsze dwa artykuły przedstawiają fundamentalne założenia praw człowieka: mianowicie to, że wszyscy ludzie są równi pod względem swej przyrodzonej godności i praw oraz, że prawa człowieka są uniwersalne, nie ze względu na jakiekolwiek państwo czy organizację międzynarodową lecz dlatego, że należą do całej ludzkości.

Pozostałe artykuły w liczbie 28 zostały podzielone na trzy części:

Część 1, Artykuły od 3 do 21 poświęcona jest prawom obywatelskim i politycznym, którym podlegają wszyscy ludzie. Prawo do życia, wolności i bezpieczeństwa swej osoby zagwarantowane w Artykule 3 jest podstawą wszystkich kolejnych praw politycznych i wolności obywatelskich, łącznie z wolnością od niewolnictwa, tortur i nieuzasadnionego aresztu, jak również prawa do sprawiedliwego procesu sądowego, wolności słowa, swobody poruszania się i życia prywatnego.

Część 2, Artykuły od 22–27 dotyczy praw ekonomicznych, społecznych i kulturalnych, którym podlegają wszyscy ludzie. Istota tych praw została wyrażona w Artykule 22 stwierdzającym, że każdy człowiek jest uprawniony do urzeczywistniania swych praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, niezbędnych dla jego godności i swobodnego rozwoju jego osobowości.

Część 3, Artykuły od 28–30 budują pomost umożliwiającą akceptację tych praw we wszystkich państwach świata. Artykuł 28 wymienia prawo do takiego porządku społecznego i międzynarodowego, w którym prawa i wolności zawarte w Deklaracji byłyby w pełni realizowane. Artykuł 29 stwierdza, że każdy człowiek ma nie tylko prawa, ale i obowiązki wobec społeczeństwa, które

Eleanor Roosevelt z Powszechną Deklaracją praw Człowieka w 1948 r. Zdjęcie wykonane przez © Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do spraw Praw Człowieka.

również umożliwia mu swobodny i pełny rozwój jego osobowości. Artykuł 30 chroni przed interpretowaniem artykułów deklaracji przez zewnętrzne ingerowanie, które byłoby przeciwne celom i założeniom Organizacji Narodów Zjednoczonych.

W 1956 roku, Organizacja Narodów Zjednoczonych wezwała państwa członkowskie do składania co trzy lata sprawozdania z postępu dokonanego w zakresie przestrzegania praw człowieka. Księga Rekordów Guinnessa podaje, że Powszechna Deklaracja Praw Człowieka jest „najczęściej tłumaczonym dokumentem” w świecie. W istocie, Deklaracja została przetłumaczona na blisko 250 języków narodowych i lokalnych i jest najbardziej znanym i najczęściej cytowanym dokumentem dotyczącym praw człowieka na świecie. Deklaracja służyła jako model dla licznych traktatów i deklaracji międzynarodowych i jest umieszczona w konstytucjach i prawach wielu państw.

– S Maryann Agnes Mueller (LO)

Aby otworzyć tekst Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka, kliknij na poniższy link lub wejdź na stronę: <http://www.un.org/Overview/rights.html>

Dookoła pełno wody, a umieramy z pragnienia

„Pochwalny bądź, Panie mój,
przez siostrę wodę, która jest bardzo pożyteczna,
i pokorna, i cenna, i czysta”.

(Adaptacja Pieśni Słonecznej św. Franciszka z Asyżu)

Na Zebraniu Journey in Hope (Wędrówka nadziei) w Livonia, Michigan w listopadzie 2007 roku, SM Cabrini Procopio, Radna Generalna, opowiedziała nam o tym, jak jezioro położone w pobliżu miejscowości Centralia, w stanie Illinois, zupełnie wyschło tego lata. Siostry mieszkające obecnie na tym obszarze powiedziały, że sytuacja nadal się nie zmieniła. Do niedawna nad Jeziorem Muriel leżącym w pobliżu Bonnyville, Alberta, w Kanadzie rozciągały się piękne plaże z domkami kempingowymi. W tym momencie plaże są zarośnięte chwastami, a brzeg jeziora cofnął się o około pół mili wгłąb. Woda z jeziora używana była do napełniania podziemnych szybów przez które wydobywano ropę naftową.

To tylko dwie widoczne oznaki zmian dokonujących się w naszym środowisku, szczególnie dotyczących zasobów wody, które spowodowane są interwencją człowieka na całym świecie. Corocznie, niektóre regiony świata dotknięte bywają ogromną suszą, podczas gdy inne zalewane są przez powódzie. Co więcej, woda obecnie została tak bardzo skażona, że naturalne systemy oczyszczania Ziemi nie są w stanie już dłużej jej oczyszczać. Nie da się już nigdy zlikwidować niektórych toksyn występujących obecnie w wodzie. Substancje zanieczyszczające środowisko nie są już możliwe do zlokalizowania. Niektóre molekuly polichlorowanych dwufenyli (PCBs), które do momentu, gdy

zostały objęte zakazem w latach 1970-tych, stosowane były do chłodzenia i izolacji, zostały uwolnione w stanie Teksas, w Stanach Zjednoczonych i przewędrowały przez różne systemy wodne, aż w końcu odkryto, że znajdują się w organizmie fok, niedźwiedzi polarnych oraz w mleku matek ludności Inuit z wyspy Broughton w Kanadzie północnej. Nie ma już takiego obszaru na naszej ziemi, który byłby bezpieczny i wolny od zanieczyszczeń.

Problem ochrony plaży w Ameryce Północnej i Kanadzie błędnie w porównaniu z tym, jak podaje Orzeczenie Franciscans International w sprawie prawa człowieka do czystej wody że „ponad bilion ludzi nie ma dostępu do wody, a 10 tysięcy z nich umiera codziennie na choroby spowodowane brakiem czystej wody i środków sanitarnych”. Prawie 2/3 populacji świata będzie musiało zmierzyć się z poważnym problemem braku wody w roku 2025. Ponad to, obumieranie roślin, ssaków, płazów, owadów, ptaków i ryb jest nieobliczalne.

Patrząc na ziemię z kosmosu, wydaje się, że jest niebieska z odrobiną zieleni. 74% powierzchni Ziemi stanowi woda, zaś 97% z tego zajmują oceany. Z pozostałych 3% słodkiej wody aż 90% zamrożona jest w lodowcach i podziemnych warstwach lodowych. Zatem zostaje tylko 0,0001% słodkiej wody do użytku wszelkich form życia. Woda na ziemi występuje w systemie zamkniętym i nie można dodać do niego słodkiej wody. Krąży ona w nieustannie ruchomym systemie – utrzymującym się w równowadze – gdzie słońce powoduje parowanie wody w postaci pary znad oceanów, ochładzanie się, a następnie opadanie na ziemię, skąd powraca do oceanów. Woda oczyszcza i jest składnikiem pożywienia wszystkich żyjących istot.

Dodatkowym niebezpieczeństwem w dzisiejszej erze globalizacji jest to, że ci, którzy posiadają władzę finansową chcą zrobić z wody towar na sprzedaż i wówczas tylko ci, którzy będą dysponować środkami finansowymi będą mieli do niej dostęp. My w Centralii i Bonnyville możemy dalej żyć bez plaży, ale ubodzy tego świata nie mogą żyć bez dostępu do czystej wody.

Co mogę zrobić jako osoba konsekrowana?

Bądź świadoma „śladów”, jakie zostawiamy w środowisku. Zużywaj tylko tyle, ile potrzebujesz (Redukuj. Wykorzystaj ponownie. Przetwarzaj). Pomyśl w jaki sposób zużywać mniej środków i zastąpić środki czystości zawierające

szkodliwe chemikalia produktami bardziej przyjaznymi dla środowiska. Czy możesz zużywać mniej wody do kąpieli, mycia zębów, prania ubrań? Wejdź na stronę www.wateruseitwisely.com aby zdobyć informacje na temat jak oszczędzać wodę i zastosuj jeden z przykładów konserwacji wody.

Bądź świadoma tego, co dzieje się naszym środowisku: w domu, szkole, otoczeniu, kraju itd. Jeśli jest to możliwe, zajmij stanowisko wyrażając poparcie dla praktyk bardziej przyjaznych dla środowiska.

Przeciwstawiaj się programom instytucji postrzegających wodę jako towar na sprzedaż. Popieraj wysiłki powstrzymania sprzedaży wody publicznej korporacjom dochodowym. Nalegaj, aby dostęp do wody był otwarty dla wszystkich. Więcej informacji na ten temat możesz znaleźć na stronie: www.blueplanetproject.net.

Zadbaj o to, by Twój dom zakonny, Twoja szkoła czy inne miejsce apostołatu stało się „Strefą bez butelek”. Istnieją sytuacje, w których woda w butelkach jest konieczna. Woda w butelkach jest daleko mniej regulowana niż woda z systemów publicznych. Niektóra woda z butelek pochodzi często bezpośrednio z publicznych źródeł zagrożonej wody i jako taka jest sprzedawana ludziom. Spółki liczą na to, że jeśli człowiek za młodu przywyknie do danej firmy, będzie kupował jej produkty do końca życia. A ponad to, jeśli sprzedawanie wody zapadnie w psychikę ludzi, nie będą oni stawiać oporu przed prywatyzacją wody.

Wpieraj inwestycje alternatywnej energii. Na wyprodukowanie 1 beczki ropy zużywa się 5 beczek wody. Woda ta powraca do środowiska z wieloma zanieczyszczeniami. Propozycja wybudowania rurociągu naftowego na terenie kruchej ekologicznie wiecznej zmarzliny w Kanadzie wschodniej, którą odrzucono w latach 1970-tych dzięki poparciu kanadyjskiego Kościoła katolickiego, została ponownie ukradkiem poddana pod głosowanie i została przyjęta. Najprawdopodobniej kruchy ekosystem już nigdy nie wróci do dawnego stanu, a niektóre gatunki roślin i zwierząt zaburzone przez budowę rurociągu skazane są na wymarcie.

Organizacja Narodów Zjednoczonych ogłosiła dzień 22 marca każdego roku Światowym Dniem Wody, w którym uświadamia się państwa członkowskie o ważności prawidłowej gospodarki wodnej w naszych czasach. W Światowym Dniu Wody w 2005 roku, Zgromadzenie Ogólne ogłosiło lata 2005 - 2015 Międzynarodową Dekadą Działania: „Woda dla życia”. Temat Światowego Dnia Wody w roku 2008 brzmi: „Warunki sanitarne”. Państwa członkowskie wraz z organizacjami międzyrządowymi zaangażowanymi w zagadnienia wody, jak również i organizacjami pozarządowymi na przestrzeni lat podkreślały rolę płci w dostępie do świeżej wody.

Według danych Światowej Organizacji Zdrowia minimalna dawka wody konieczna dla zaspokojenia potrzeb człowieka wynosi 1,5 litra dziennie. Woda jest nawet bardziej konieczna niż pożywienie dla przeżycia wszelkich form istnienia.

TERAZ nadszedł czas na to, by działać!!!

– S MaryAnne Olekszyk (CA)
SM Jacqueline Keefe (CA)

Niech wszystkie Dni Ziemi będą spokojne i radosne . . .

Dzień 22 kwietnia obchodzony jest dorocznie przez Narody Zjednoczone jako Dzień Ziemi, w którym promuje się postawy ekologiczne w społeczeństwie i zwraca uwagę na problemy środowiska naturalnego o zasięgu globalnym i lokalnym. Obchody obejmują zwykle wiele wydarzeń na rzecz środowiska organizowanych przez różnorodne instytucje na całym świecie, jak np. sadzenie drzew, oczyszczanie strumieni wody i organizowanie zbiorek śmieci posortowanych do przetwarzania. Sekretarz Generalny ONZ, U. Thant, podpisał w 1971 r. proklamację, wyznaczając równość wiosenną jako moment, w którym Narody Zjednoczone obchodzą Dzień Ziemi. Oświadczył w niej: „Dla naszego pięknego statku kosmicznego, Ziemi mogą nadejść wyłącznie spokojne i radosne Dni Ziemi, podczas kiedy nasz pojazd kręci się oraz krąży w mroźnej przestrzeni niosąc ze sobą ciepły i wrażliwy ładunek ożywionej natury.” Te słowa mogą również rozbrzmiewać w nas, naśladowczyńach św. Franciszka, który tak ukochał Matkę Ziemię, że wraz z nami podjąłby modlitwę i troskę o nią.

„Zbrodnia przeciwko ludzkości!”

W taki sposób Biuro ds. Środków Odurzających i Zapobiegania Przestępczości Organizacji Narodów Zjednoczonych określiło ten współczesny akt przemocy.

Handel ludźmi oznacza werbowanie, transport, przekazywanie, przechowywanie lub przyjmowanie osób, z zastosowaniem gróźb lub użyciem siły, lub też z wykorzystaniem innej formy przymusu, uprowadzenia, oszustwa, wprowadzenia w błąd, nadużycia władzy lub wykorzystania słabości, wręczenia lub przyjęcia płatności lub korzyści dla uzyskania zgody osoby mającej kontrolę nad inną osobą, w celu wykorzystania.

Istnieje wiele rodzajów wykorzystywania: w przypadku dorosłych rzecz dotyczy pracy lub usług o charakterze przymusowym, prostytucji, czy niewolnictwa; zaś w przypadku dzieci: adopcji międzynarodowej, rekrutacji dzieci w szeregi armii lub wykorzystywania do żebrania.

Dane statystyczne dotyczące handlu ludźmi są niedokładne i obliczenia różnią się, lecz według Jorge Lacao, sekretarza stanu ds. urzędu prezesa rady ministrów Unii Europejskiej, od 800 000 do 1,2 miliona ludzi na świecie pada ofiarami handlu. Osiemdziesiąt procent z tego stanowią kobiety, a ponad połowę, dzieci. Handel ludźmi jest najszybciej rozwijającą się nielegalną działalnością, drugą po handlu narkotykami. Według Ann Veneman, dyrektora wykonawczego Funduszu Narodów Zjednoczonych na Rzecz Dzieci (UNICEF), miliony dzieci wykorzystywanych rocznie zostaje sprzedawanych jak towar.

Stręczyciele i handlarze nielegalnym towarem wykorzystują kobiety, które nie mogą znaleźć pracy we własnym kraju i z racji głodu oraz długów zmuszone są często do zajęcia się prostytucją. Niejednokrotnie zdarza się, że kobiety te nie posiadają wykształcenia i szukają możliwości wyjazdu do wybranego przez siebie kraju kontaktując się z pośrednikami w swoich własnych krajach, przez co zaciągają tak olbrzymi dług, że mogą go spłacić jedynie oddając się temu współczesnemu niewolnictwu na wiele miesięcy czy nawet lat.

Handlarze wręczają pieniądze i paszporty swoim ofiarom, wierzącym naiwnie, że będą pracować jako opiekunki czy tancerki. Kiedy jednak docierają na miejsce docelowe, odbiera się im paszporty i zostają przetrzymywane jako niewolnice.

Handel ludźmi szerzy się w całej południowoschodniej Europie, byłych republikach Związku Radzieckiego, Ameryce Łacińskiej, na Karaibach, a głównym miejscem docelowym są Stany Zjednoczone, Europa Zachodnia, Izrael, Japonia, Tajlandia i Turcja.

Brazylijczycy, jak podaje Organizacja Narodów Zjednoczonych, stanowią największą grupę ofiar handlu ludźmi. W ostatnim czasie rząd dołączył do wspólnych międzynarodowych starań, aby położyć kres tej praktyce i ustanowił nowe prawo oraz przeprowadził kampanię medialną.

Departament Zdrowia, Edukacji i Opieki Społecznej USA podaje, że do Stanów Zjednoczonych sprowadzanych jest rocznie około 16 tysięcy ofiar handlu ludźmi.

Janel D'Agata Lynch z Katolickiej Organizacji Dobroczynnej w Kansas City mówi: „handel ludźmi stał się o wiele bardziej powszechny w tym regionie, niż ludzie są tego świadomi”. Magazyn *diecezjalny*, *The Catholic Key*, utrzymuje, iż Środkowy Zachód USA stał się swoistym kanałem przepływowym dla tej praktyki. Kobiety i dzieci mogą być przewożone w kabinach całego ciągu ciężarówek na autostradzie międzystanowej nr 35 i przesadzone na inne ciężarówki i można tego zupełnie nie zauważyć. Ta autostrada międzystanowa przebiega od Laredo w Teksasie do Duluth, Minnesota przecinając wiele innych autostrad biegnących na wschód i zachód.

Studium przypadku przedstawione przez Biuro ds. Środków Odurzających i Zapobiegania Przestępczości Organizacji Narodów Zjednoczonych opowiada historię Soni. Sonia zaczęła pracować jako prostytutka w kraju Ameryki Łacińskiej po tym, jak została wyeksmitowana z domu w 14 roku życia. Znaleźcie innej pracy okazało się bardzo trudne, pomimo licznych usiłowań z jej strony i zawsze ostatecznie wracała do prostytucji. Kiedy miała 17 lat, kierowca taksówki zaproponował jej wyjazd do Europy. „Z Twoją urodą, powiedział, mogłabyś pracować tam jako modelka i zbić fortunę”. On zająłby się zorganizowaniem całego wyjazdu. Propozycja była kusząca, lecz Sonia miała wciąż obawy. Po chwili przyjęła ofertę. Przygotowanie wyjazdu zajęło mu miesiąc czasu. Razem z nią pojechały również trzy inne dziewczyny. Kiedy dotarły do Europy, inny taksówkarz zabrał im paszporty mówiąc, że muszą mu zaufać, gdyż miasto to jest bardzo niebezpieczne. Dziewczęta musiały pracować codziennie jako prostytutki w godzinach od 18:00 do 6:00 rano, a powiedziano im, że nie odzyskają paszportów dopóki kierownik domu nie odzyska pieniędzy włożonych w zorganizowanie tego przyjazdu. Sonia mówi, że spodziewała się, że może być wciągnięta w prostytucję, lecz nie miała pojęcia, że będzie dzień i noc więziona i zastraszana.

*Postępuję słowami Jana Pawła II,
który potępił «rozpowszechnianie
kultury hedonistycznej i komercyjnej
skłaniającej do nadużyć
w dziedzinie seksualnej»*

– Papież Benedykt XVI

Papież Benedykt XVI oświadczył w 2006 roku: „Handel żywym towarem—a zwłaszcza kobietami (. . .) kwitnie tam, gdzie nie ma możliwości polepszenia własnej sytuacji życiowej czy po prostu przeżycia. Handlarz z łatwością może zaoferować swe «usługi» ofiarom, które często nawet w najmniejszym stopniu nie podejrzewają, co przyjdzie im znośić. W niektórych przypadkach kobiety i dziewczęta wykorzystywane są później do pracy niemal niewolniczej, a nierzadko również w sferze usług seksualnych. Nie mogę wdawać się tutaj w bardziej dogłębną analizę skutków tego typu migracji, więc posłużę się słowami Jana Pawła II, który potępił «rozpowszechnianie kultury hedonistycznej i komercyjnej, która skłania do nadużyć w dziedzinie seksualnej» (List do Kobiet, 29 czerwca 1995 r., n. 5).

Nie można położyć kres handlu żywym towarem dzięki jednostkowemu działaniu. Walka wymierzona przeciwko tej praktyce musi być podjęta przez wiele jednostek prawnych. Misja Globalnej Inicjatywy ONZ ds. Zwalczania Handlu Ludźmi (UN GIFT) dotyczy szerzenia wiedzy i wzbudzania świadomości na temat handlu żywym towarem; promowania skutecznych odpowiedzi opartych na prawach osoby ludzkiej; tworzenia możliwości rozwojowych uczestników ze stanu i spoza stanu; wspieranie partnerstwa w celu podejmowania zjednoczonego działania przeciwko handlu ludźmi.

Kilka organizacji katolickich utworzyło Koalicję Organizacji Katolickich ds. Handlu Ludźmi. Wśród nich znajdują się: Katolicka Organizacja Dobroczynna, Katolicka Organizacja Zdrowia, Katolickie Stowarzyszenie Niesienia Pomocy, Konferencja Wyższych Przełożonych Zgromadzeń Męskich, Konferencja Wyższych Przełożonych Zgromadzeń Żeńskich, Krajowa Konferencja Kobiet Katolickich oraz Konferencja Biskupów USA.

Koalicja popiera kilka strategii zwiększania odpowiedzi rządu poprzez wzbudzanie świadomości publicznej; informowanie ludzi, aby mogli być świadomi istnienia potencjalnych ofiar w swoim otoczeniu; edukację respondentów środowiskowych takich, jak policja, pracowników służby społecznej, pracowników służby medycznej – na temat kim są ofiary; wzmacnianie prawa i polityki, które walczą z handlem ludźmi i świadczą pomoc ofiarom oraz współpracowanie z rządem w niesieniu pomocy ofiarom.

Co możemy zrobić aby włączyć się do walki z handlem ludźmi?

Inicjatywa Walki z Wykorzystywaniem Seksualnym, koalicja 30 organizacji na czele której stoi Armia Zbawienia podaje 17 propozycji:

1. Bądź zorientowany. Istnieje wiele stron internetowych podających informacje.
2. Módl się o to, aby ustał handel ludźmi.
3. Wygłoś przemowę – formalną lub nieformalną na temat handlu żywym towarem.
4. Podziel się informacjami – rozprawdź broszury i inną literaturę.
5. Poprowadź seminarium lub warsztaty na temat handlu ludźmi.
6. Pisz artykuły lub listy do wydawcy.
7. Obserwuj i zgłoś, jeśli będziesz wiedział o sytuacji wykorzystywania.
8. Wpisz się na listę otrzymujących informacje na temat wykorzystywania.
9. Podejmij się podjęcia badań, pomagaj organizacjom, które pracują z ofiarami.
10. Wykorzystaj talent muzyczny i napisz piosenkę o handlu ludźmi.
11. Opracuj nagranie video przeciwko handlu żywym towarem.
12. Zorganizuj wprowadzenie w życie stref prawa i zamknięcie klubów striptease oraz „salonów masażu” na obszarach lokalnych, będących przykrywką dla prostytucji i handlu żywym towarem.
13. Współpracuj z Kościołem lokalnym i agencjami, by stworzyć program pomocy ofiarom wykorzystywania.
14. Pomóż ofiarom wykorzystywania zdobyć dostęp do służby społecznej.
15. Chroń dzieci przed wykorzystywaniem.
16. Złóż wizytę pracownikom rządowym, zadzwoń lub napisz do nich, aby wyrazić poparcie dla prawa przeciwko handlu ludźmi.
17. Eliminuj popyt. Wspieraj programy na terenie lokalnym dla ludzi zmagających się z uzależnieniami seksualnymi.

Poruszając takie problemy, jak Ludzka Godność, my, Siostry Felicjanki, potrzebujemy zapoznać się bardziej z tym zatrważająco niesprawiedliwym zjawiskiem dotyczącym naszą wielką rodzinę na świecie, byśmy mogły znaleźć się pośród tych, którzy działają i modlą się, aby zakończyć tę okropną zbrodnię tę przeciwko ludzkości”.

– S Nancy Marie Jamroz (LI)

Strony internetowe nt. handlu ludźmi:

www.catholic.org/international

www.crs.org

www.usccb.org/mrs

<http://www.humantrafficking.org/organizations/106>

www.catholiccharitiesusa.org

www.chausa.org

www.cmsm.org

www.lcwr.org

www.catholicweb.com

Biuletyn do walki z handlem ludźmi

Siostry Felicjanki dołączają się do innych międzynarodowych zgromadzeń żeńskich, które sponsorują biuletyn Stop Trafficking, Anti-Human Trafficking Newsletter (podejmujący walkę z handlem ludźmi). Biuletyn stanowi forum dla dzielenia się pomysłami z innymi zgromadzeniami, aby:

Uświadamiać wszystkich na temat problemu handlu ludźmi;

Dzielić się pomysłami, środkami pomocy i uzdrowienia dla tych, którzy padają ofiarą handlu;

Promować działanie wspierające zlikwidowanie tej haniebnej praktyki.

*„Bądź profetycznym świadkiem dla świata potrzebującego uzdrowienia . . .
— najpierw w stosunku do tych, którym wyrządzono krzywdę w życiu przez to,
że w naszym świecie panuje brak sprawiedliwości i pokoju, a następnie w stosunku do (...)
Waszych sióstr, które są wezwane z racji swojego zobowiązania, do wcielania w życie w sposób
aktywny wartości ewangelicznych, które zmieniają nasz świat”.*

– MM Barbara Ann Bosch, Przełożona Generalna

JESTEŚMY WEZWANE

W odpowiedzi na zadanie wyznaczone nam przez 22. Kapitułę Generalną jesteśmy wezwane do:

Podjęcia postu raz w miesiącu w celu wynagrodzenia za „kulturę śmierci” dominującą w naszym społeczeństwie.

Podjęcia następującej modlitwy raz w tygodniu do Maryi, Matki żyjących w celu przeciwstawiania się „kulturze śmierci”.

O Maryjo, jutrenko nowego świata, Matko żyjących,

Tobie zawierzamy sprawę życia:

spójrz, o Matko, na niezliczone rzesze dzieci,

którym nie pozwala się przyjść na świat,

ubogich, którzy zmagają się z trudnościami życia,

mężczyzn i kobiet — ofiary niehumanitarnej przemocy,

starców i chorych zabitych przez obojętność albo fałszywą litość.

Spraw, aby wszyscy wierzący w Twojego Syna

potrafiliby otworzyć i z miłością głosić

ludziom naszej epoki Ewangelię życia.

Wyjednaj im łaskę przyjęcia jej

jako zawsze nowego daru,

radość wystawiania jej z wdzięcznością w całym życiu

oraz odwagę czynnego i wytrwałego świadczenia o niej,

aby mogli budować, wraz z wszystkimi ludźmi dobrej woli,

cywilizację prawdy i miłości

na cześć i chwałę Boga Stwórcy, który miłuje życie.

– *Evangelium Vitae*, dnia 25 marca 1995, Papież Jan Paweł II

Nadzieję Centralnego Biura

Sprawiedliwości i Pokoju

Zgromadzenia Sióstr Felicjanek

jest to, że będziemy kontynuować

dziedzictwo św. Franciszka

i bł. Marii Angeli przyczyniając

się do otwarcia dzisiejszego

świata na ciężką sytuację ludzi

sporniewieranych oraz żyjących

na marginesie społeczeństwa.

SPRAWIEDLIWOŚCI I POKOJU

Wydane przez Centralne Biuro Sprawiedliwości
i Pokoju Zgromadzenia Sióstr Felicjanek

Członkinie Centralnego Biura Sprawiedliwości i Pokoju
Zgromadzenia Sióstr Felicjanek:

SM Inga Borko (RO), koordynatorka (zarząd generalny)
S MaryAnne Olekszyk (CA)
SM Izajasha Rojek (PR)
SM Jacqueline Keefe (CA)
SM Jeanine Heath (CH)
S Kathryn Marie Augustyniak (BU)
IM Leona Kutsko (BR)
S Maryann Agnes Mueller (LO)
S Nancy Marie Jamroz (LI)
SM Sophia Gaconi Muturi (KE)
SM Wiktima Hebda (KR)

Redaktor: S Maryann Agnes Mueller (LO)
Projekt graficzny: SM Francis Lewandowski (LI)

Druk i składanie:
North American Felician Communications
14501 Levan Road
Livonia, Michigan 48154-5028 USA

www.FelicianSisters.org

© 2008 Zgromadzenie Sióstr św. Feliksa z Kantalicjo.

Skróty

Rzym, Włochy – RO

Kraków, Polska – KR

Livonia, Michigan, USA – LI

Buffalo, New York, USA – BU

Chicago, Illinois, USA – CH

Przemyśl, Polska – PR

Lodi, New Jersey, USA – LO

Coraopolis, Pennsylvania, USA – CO

Warszawa, Polska – WA

Enfield, Connecticut, USA – EN

Rio Rancho, New Mexico, USA – RR

Mississauga, Ontario, Kanada – CA

Curitiba PR, Brazylia – BR

Embu, Kenya – (KE)